

4. Toate subordonatele se despart prin virgulă de propozițiunea de care spânzură, d. e. *Eu nu voiu pleca astă-zî, fiind-că timpul e prea urît.*

II. PUNT SI VIRGULA.

Puntul și virgula arată o paușă mai îndelungată, de cât a virgulei și se pune :

1. Intre propozițiunile principale coordinate, când sînt mai lungi și mai ales, când coprind părți omogene despărțite prin virgulă, d. e. *Primăvara; care este atît de plăcută, pare cuiva foarte scurtă. iar iarna, care este neplăcută, pare foarte lungă.*

2. Intre părțile unui period, d. e. *Dacă un popor și-ar înțelege mai bine interesele dacă în toate acțiunile și tendințele sale s'ar conduce numai de adevăratul interes național; atunci ar pu-tea fi sigur de un viitor ferice.*

III DOUË PUNTE.

Douë puncte arată o paușă mai îndelungată de cât punctul și virgula (virgula punctată) și se pun :

1. După o propozițiune, ce anunță o citare a vorbelor altuia, d. e. Solomon zice : «frica Domnului este începutul înțelepciunei.»

2. La începutul unei enumerări, d. e. Sînt diferite feluri de curiosități : Una de interes, care ne îndeamnă a dori, să aflăm aceea ce ne-ar fi de folos ; și alta de mândrie, care vine din dorința de a ști ceea ce alții nu știu. Cei mai însemnați domni Români au fost : Mircea, Stefan, Mihaiu, etc.